Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ȘÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 38 (770) * joi 22 septembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

MULȚUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI!

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

ANGAJAMENTUL NOSTRU

Minunată este viața noastră, a copiilor din Republica Populară Romînă. In trecut, pe cînd aveau vîrsta noastră, părinții noștri nici nu cutezau măcar să viseze la asemenea școli, case și palate ale pionierilor, tabere pionierești și nenumărate înfăptuiri de care ne bucurăm noi astăzi. Privind în jurul nostru, vedem o patrie liberă, înfloritoare, în care trăim fericiți, în care marile construcții ale socialismului, șantierele ce te întîmpină la tot pasul ne pregătesc un viitor însorit.

Prin grija părintească a partidului, noi, copiii oamenilor muncii, avem cele mai bune condiții de a învăța, de a ne însuși cultura, știința și tehnica. Nenumărate școli noi s-au înălțat pe cuprinsul țării, elevii merituoși primesc burse, iar nu de mult tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne-a adus, de la înalta tribună a Congresului al III-lea al partidului, vestea că, începînd din acest an, toți elevii claselor de la I-a la a VII a vor primi în mod gratuit manualele școlare.

Noi, cei de la Școala de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin, am aflat această minunată veste în timp ce ajutam constructorilor care terminau ultimele lucrări la noua clădire a școlii noastre. Mulțumind din inimă partidului și guvernului pentru grija ce o au față de viitorul nostru și pentru manualele gratuite, pionierii unității noastre se angajează să învețe cu și mai multă sîrguință decît pînă acum, pentru a-și însuși temeinic cunoștințele predate în școală. Vrem să învățăm în așa fel încît în viitor să ne putem însuși în bune condiții felurite meserii, devenind buni specialiști. Tot așa, sîntem hotărîți ca, muncind cu tragere de inimă, un număr cît mai mare dintre noi să-și îndeplinească, pînă la sfîrșitul anului școlar, condițiile cerute de distincțiile pionierești. PROMITEM SĂ ÎNGRIJIM CU DRAGOSTE MANUALELE SCOLARE PE CARE LE-AM PRIMIT. CERCUL DE LEGATORIE PE CARE IL VOM INFIINȚA NE VA FI DE MARE FOLOS IN ACEASTA PRIVINȚA. CONSIDERAM CA O SARCINA PIONIEREASCA DE ONOARE INGRIJIREA ACESTUI PREȚIOS DAR AL PARTIDULUI. Recunoscători partidului pentru tot ceea ce face pentru noi, vom îngriji mobilierul din clase, ateliere și laboratoare, vom înfrumuseța curtea școlii cu flori și puieți.

In numele pionierilor și școlarilor de la Școala de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin,
COLECTIVUL DE CONDUCERE
AL UNITAȚII

ZI DE SARBATOARE

Goarnele au vestit deschiderea adunării. Pe fețele voioase ale pionierilor — bucurie, emoție. Incepe adunarea la care s-au gîndit încă din timpul vacanței, din zilele cînd veneau să ajute la înălțarea zidurilor noii clădiri în care aveau să învețe... Incepe adunarea la care s-au gîndit din ziua cînd au aflat că începînd cu acest an școlar manualele școlare se vor acorda gratuit. Atunci chiar, fiecare în parte hotărîse să facă din primirea acestor manuale o adevărată zi de sărbătoare, în care să mulțumească fierbinte partidului părinte pentru minunatele condiții de viață și învățătură create astăzi copiilor din patria noastră.

— Știm cum putem mulțumi pentru toate acestea și vrem s-o arătăm acum, părea să spună Bodor Istvan, Radu Ionela și ceilalți.

Era același gînd care îi însuflețea pe toți pionierii unității în acele clipe. Cîteva minute mai tîrziu, ei ascultau cu deosebită atenție cuvintele tovarășului Anghel Tudor, secretar al Comitetului orășenesc de partid. El le-a vorbit despre dragostea și încrederea cu care comuniștii așteaptă de la toți copiii să muncească și să învețe în așa fel încît să poată deveni mîine schimbul demn al părinților și fraților lor mai mari, care astăzi construiesc socialismul. Cuvintele calde, pline de dragoste au rămas adînc întipărite în mintea pionierilor. Cu aceeași atenție l-au ascultat pe tovarășul Gheorghe Rizea, secretar al Comitetului regional U.T.M., și pe tovarășul Tamaș Alexandru, muncitor tipograf, al cărui fiu se află printre pionierii unității.

Fiecare cuvînt pe care-l auzeau părea că se răsfrînge în privirile pionierilor aprinzînd văpaia dorinței de a deveni oameni pe măsura cerințelor timpului în care trăim. Iar răspunsul n-a întîrziat să se audă: „Mulțumind din inimă partidului și guvernului pentru grija ce o au față de viitorul nostru, și pentru manualele gratuite, pionierii unității noastre se angajează să învețe cu și mai multă sîrguință decît pînă acum pentru a-și însuși temeinic cunoștințele predate în școală".

Sînt cuvintele rostite de Tatiana Ciobanu, președinta unității, care a dat citire angajamentului în care se cristalizaseră gîndurile și năzuințele tuturor pionierilor unității. Unul după altul au discutat apoi pionierii. „Știu din povestirile tatălui meu cît de greu învățau copiii oamenilor muncii în trecut. Zilele de toamnă vesteau pentru ei apropierea timpului cînd, în clase întunecoase și umede înghețau de frig și împreună cu dascălii lor lăcrimau din pricina fumului ce-l iscau sobe mici, de tablă, cu care încercau să se încălzească. Sînt fericit că eu nu cunosc decît din cele povestite acest lucru. De aceea mă angajez să îngrijesc bunul obștesc, să învăț mai bine", — a spus unul dintre ei.

„Mă angajez ca în anul acesta să învăț și să mă port în așa fel încît să merit distincția pionierească", a spus hotărît Kociș Kazimir din clasa a VII-a C. Prin angajamentele lor au întărit cele arătate în angajamentul pe care-l publicăm mai sus și Radu Ionela, din clasa a VII-a C, și Gabriela Copan, din clasa a IV-a și ceilalți. „Nu sînt încă pionier, s-a auzit glasul lui Tomàs Gergely din clasa a II-a, dar și eu sînt hotărîtă ca în acest an să învăț mai bine, să păstrez curate cărțile, să le învelesc, să nu îndoi colțurile foilor". Cuvintele pionierilor au arătat încă din prima zi de școală dorința cu care pășesc în noul an școlar.

Adunarea s-a încheiat cu cîntece și recitări închinate partidului, patriei. Radu Ionela, Petö Ibolya și alții au recitat versuri în limba romînă și maghiară. Scena sălii a devenit neîncăpătoare pentru jocurile populare romînești și maghiare care s-au încins. Melodii dintre cele mai frumoase răsunau pînă departe, ducînd vestea că pionierii se bucură de deschiderea noului an școlar. Melodii, jocuri, flori și multă, multă veselie, imn ridicat vieții noi, fericite, pe care o duc astăzi copiii din patria noastră.

F. BALAN

Intîia carte de școală

de Marcel Breslașu

Frumosul tău abecedar
Partidul ți l-a dat in dar.
Vezi cum arată
dalba carte?
S-o treci curată
mai departe!

Așa s-o ții și s-o păstrezi:
cu scoarțe-ntregi și neboțite,
cu pagini neferfenițite
și fără... „s-o-nfrumusețezi"
cu alte poze și chenare
decit atîtea cîte are!

Pentru un an e cartea TA!
La anul însă — nu uita —
alt cetățean sau cetățeancă
va sta
pe locul tău în bancă.

(Precum socot
n-ai să rămii
la anul, tot
în clasa-ntîi!)

Și-acel puștan
— din cei puștani
cari peste-un an
au șapte ani —

o să se așeze-n banca goală,
sfios, ca-n prima zi de școală
și-o să primească — DAR din DAR —
frumosul tău abecedar!

„Mai mare dragul să învețe
cînd are-n mîini așa mîndrețe!"

Iar tu — o dată cu cetitul,
cu scrisul și cu socotitul,
vei fi-nvățat să spui: „Cinstesc
și eu întîiul BUN OBȘTESC
pe care mi-l încredințară
Partidul drag și scumpa țară.

E-ntîia slovă ce o scriu
în alfabetul purpuriu
cu care-ncep să dibui rostul
cuvintelor:
„AL MEU
ȘI-AL NOSTRU".

Telegramă

Către gazeta „Scînteia pionierului"

Data: 15. IX. 1960, ora 17,30.

Astăzi a început noul an școlar. Am primit gratuit manualele școlare. Mulțumim partidului și guvernului pentru grija părintească de care sîntem înconjurați. Ne angajăm să învățăm astfel, încît să devenim muncitori harnici, cetățeni de nădejde ai scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

Pionierii Școlii de 7 ani Subcetate, raionul Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară

Din viața pionierească

Alegerile activelor pionierești

In rîndurile ce urmează voi încerca să descriu cum ne-am organizat anul trecut activitatea privind alegerile pionierești.

Incă din primele zile de școală, activul pionieresc s-a întîlnit și a stabilit cum și cînd vom desfășura alegerile pionierești. Imi amintesc cum școala întreagă era împodobită sărbătorește. „V-ați gîndit pe cine să alegeți în activul pionieresc?“ „In cinstea alegerilor pionierești, nici o notă sub 7“, erau lozinci afișate în toate clasele, pe hol. De asemenea, se mai puteau vedea nenumărate fotomontaje cuprinzînd aspecte din viața pionierilor, flori, foarte multe flori. La gazetele de perete au apărut numere speciale dedicate alegerilor. Erau popularizați cei mai buni și mai harnici pionieri, diferite acțiuni interesante.

In timpul desfășurării alegerilor, pionierii au vizitat întreprinderile Electroaparataj, Vasile Roaită, Fabrica de sticlă, au primit în rîndul organizației noi copii și au organizat munca de îngrijire și înfrumusețare a Bulevardului Marelui Stadion. Tot în cinstea alegerilor au colectat 4.500 kg fier vechi și 500 kg maculatură.

In cinstea adunării de unitate, am organizat o mare expoziție pe școală, care cuprindea lucrări executate în cadrul concursurilor tradiționale. Erau expuse albume cu aspecte din frumusețile patriei, noi obiective pe harta orașului București. Micii tehnicieni au prezentat la expoziție o panoplie cu lucrări executate de ei : figuri geometrice, suporturi pentru eprubetele de la laboratorul școlii, compase, echere etc. Micii naturaliști au venit cu o... răsadniță. Nu vă mirați, era o răsadniță în miniatură în care se aflau flori și legume adevărate. Anul acesta, la expoziția pe care o vom organiza, micii tehnicieni au o surpriză : macheta unui sat electrificat.

Pentru desfășurarea alegerilor la grupe și detașamente, președinții și-au revizuit din timp jurnalele detașamentelor și caietele de grupă. Și-au fixat ce anume vor citi în adunarea de grupă sau detașament. S-au organizat adunări în care s-a discutat despre Regulamentul organizației de pionieri, s-au învățat cîntece și poezii noi despre patrie și partid. Unele poezii și cîntece au fost interpretate în programe artistice desfășurate în a doua parte a adunărilor de alegeri.

Adunarea detașamentului 4 a fost așteptată cu multă nerăbdare. Fiecare pionier era atent și preocupat să asculte ceea ce se citea în jurnalul detașamentului. Cu idei și propuneri noi pe marginea programului de activități au venit mulți pionieri. Alegerea președintelui de detașament trebuia cumpănită cu toată seriozitatea. In detașament erau foarte mulți pionieri fruntași. Pe cine să alegi ? Și Mariana Chiriac, și Victor Constantinescu, și Mihaela Săraru, erau la fel de buni. Unul dintre ei totuși, s-a remarcat. Acesta era Victor Constantinescu pe care toți pionierii îl iubeau pentru modestia sa, pentru faptul că totdeauna, în orice împrejurare el și-a ajutat tovarășii. Așa că Victor a fost votat și ales în unanimitate.

A sosit și ziua alegerii președintelui de unitate. In dimineața zilei de 1 noiembrie, toți pionierii așteptau cu nerăbdare începerea adunării. Sala de festivități a fabricii „Electroaparataj“ era împodobită sărbătorește. La masa prezidiului au luat loc tovarășa directoare, tovarășul secretar al organizației de partid și tovarășul secretar al organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea Electroaparataj, tovarășa secretară a organizației de partid din școală, diriginți și învățători, membri ai sfatului unității, pionieri. După ceremonialul pionieresc, s-a dat citire celor mai frumoase și interesante acțiuni din jurnalul de zi al unității. Mulți pionieri au luat cuvîntul și au arătat cît de mult au îndrăgit nenumăratele cîntece și poezii, cîte lucruri interesante au învățat de la întîlnirile cu muncitori fruntași. Creșterea păsărilor, lucrările pe lotul școlar, munca patriotică, toate acestea i-au făcut să iubească și să respecte munca. După citirea și aprobarea programului de activități, a fost propusă și aleasă președintă de unitate, Adriana Mărășescu. Adunarea s-a încheiat cu un frumos și bogat program artistic, prezentat de pionieri.

MARIA ANDREI
instructoare superioară
Școala de 7 ani nr. 57, București

Poșta activului pionieresc

...Ce să ne propunem în programul de activității pentru a se îmbunătăți munca de învățătură ?

...Cum organizăm o competiție sportivă ?

...Ce măsuri să luăm pentru a-l ajuta pe un coleg nedisciplinat ?

...Cum organizăm activitatea în grupă ?

Iată cîteva din întrebările pe care și le pun în mod obișnuit membrii activelor pionierești, pionierii. Unele din răspunsurile pe care și le găsesc ei sînt bune, altele au nevoie să fie încă bine cumpănite. In multe unități de pionieri din țară, activitatea pionierească s-a îmbunătățit foarte mult în ultima vreme, experiența lor merită răspîndită, adusă la cunoștința tuturor. Noua rubrică, „Poșta activului pionieresc“, **care ia ființă în această pagină, urmărește tocmai acest lucru : să contribuie la răspîndirea celor mai bune metode întrebuințate de unități din întreaga țară.**

Ii invităm pe toți președinții de grupă, de detașament, și de unitate, **precum și pe toți pionierii să se adreseze** „Poștei activului pionieresc“, **pe** adresa **redacției noastre, în toate problemele pe care le ridică activitatea pionierească din școlile lor. In cel mai scurt timp cu putință vom publica răspunsurile cuvenite.** Răspunsurile vor fi redactate tot de pionieri și anume de membrii activelor pionierești din unitățile în care s-au rezolvat cu succes probleme asemănătoare celor ce vor fi ridicate în scrisori.

Așteptăm să ne scrieți.

Cum este gazeta voastră de perete ?

In multe detașamente și unități de pionieri, gazeta de perete ocupă un loc de cinste în activitatea pionierească. Gazeta de perete a unității de la Școala medie nr. 2 din Craiova, de pildă, precum și suplimentul ei satiric „In țepii ariciului“ nu lasă neoglindit nici un fapt însemnat din viața unității. Cînd te evidențiază, e un lucru de mare cinste, dar și cînd te critică, să te ții! Aceasta înseamnă că are autoritate, se bucură de încrederea pionierilor.

Cum reușește deci colectivul de redacție al unei gazete de perete să-și îndeplinească cum se cuvine sarcinile care-i revin ?

Mai întîi, gazeta de perete trebuie să fie mereu ACTUALĂ. Aceasta înseamnă că nu trebuie să-i scape nici unul dintre evenimentele din detașamentul sau unitatea respectivă. In timpul desfășurării alegerilor noului activ pionieresc, de pildă, gazeta de perete va trata despre activitatea pionierilor din școala cu pricina, despre felul în care și-au îndeplinit sarcinile membrii activului pionieresc, despre cum trebuie să participe pionierii la adunările de alegeri, dînd exemple pozitive și negative, deci evidențiind dar și criticînd atunci cînd este cazul.

Atunci cînd în clasă se va observa că, de pildă, se iau note mici la un anumit obiect, gazeta de perete va deschide o discuție pe această temă și, publicînd părerea cît mai multor copii, va da sugestii, va propune soluții. Gazeta de perete poate să organizeze cu succes discuții despre „Cum învăț ?“ „Cum îmi organizez timpul liber“ ?, „Ce meserie îmi voi alege ?“ și așa mai departe.

Prin toate articolele sale, gazeta de perete va urmări să ajute muncii de învățătură și activității pionierești, îmbunătățirii disciplinei și organizării timpului liber, comportării pionierilor și școlarilor.

Gazeta de perete trebuie să aibă cît mai mulți CORESPONDENȚI din rîndurile pionierilor, care să aducă articole despre ce cred ei că este mai însemnat în activitatea grupei sau detașamentului lor. Colectivul de redacție nu trebuie să scrie singur — așa cum se mai întîmplă cîteodată — toate articolele, ci să atragă în această activitate cît mai mulți pionieri.

De asemenea, gazeta de perete trebuie să fie ATRAGATOARE și anume să dezbată problemele propuse într-un chip viu, convingător, plastic. Articolele trebuie deci scrise cu grijă, în fraze limpezi, literar concepute și caligrafiate cît mai citeț. Desenele, caricaturile hazlii, epigramele și poeziile satirice vor întregi mijloacele prin care gazeta de perete își convinge cititorii.

Periodic, colectivul de conducere al detașamentului (sau al unității) va discuta activitatea gazetei de perete. Tot așa, între redactorii gazetelor de perete din unitate pot avea loc **schimburi de experiență.** Foarte folositoare le vor fi acestor redactori și **consfătuirile** cu cititorii lor, pionierii din detașamentul sau unitatea cărora li se adresează gazeta de perete respectivă.

AL. O. ZOTTA

POVESTE FĂRĂ CUVINTE

Micii naturaliști

—Eu cred că roșia are 300 de grame...

— 300 ? Poate vrei să spui vreo 400 de grame ! Dar mai bine s-o cîntărim, spuse altul.

Discuția aceasta am auzit-o zilele trecute la Școala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg. Discuția era firească. Toți voiau să afle ce greutate are roșia „inimă de bou“ — așa cum îi spun ei — recoltată de pe lotul experimental.

Și iată că au cîntărit-o. Roșia avea peste 400 de grame !

Micii naturaliști din Titu au avut și alte rezultate bune la soiurile legumicole. De exemplu, varza a crescut foarte mare. „Cînd am recoltat-o am strîns aproape o căruță“, ne spune cu mîndrie pionierul Constantin Matei. Sau, așa cum se vede în fotografie (nr. 1) „dovlecelul“ — de sămînță, pe care-l ține în brațe pioniera Ioana Brodeală, are peste 60 cm lungime și cîntărește, nici mai mult, nici mai puțin decît 7 kg.

Aceste rezultate s-au datorat grijii pe care au avut-o chiar de la început pentru lotul experimental. Copiii au făcut lucrările de întreținere la timpul lor, iar indicațiile tovarășei profesoare de științe naturale s-au dovedit a fi foarte prețioase. Și îngrășarea parcelelor semănate cu diferite plante uleioase, textile și medicinale, se numără printre succesele acestor viitori maeștri ai recoltelor bogate.

Tovarășa profesoară Tamara Lemnei a ținut să ne spună că lotul experimental al școlii a ajutat foarte mult și la învățătură. Lecțiile practice au fost folositoare. De pildă, Elena Niță — în anul care a trecut — a luat numai note 10 la științele naturii. Note bune au mai luat și Constantin Matei, Elena Frăsinel și alții.

Anul acesta lotul experimental va fi îmbogățit cu noi soiuri de plante și răsaduri legumicole. Elevii școlii noastre au prins drag de lotul școlar și își dau tot interesul.

GRIGORE MUȘAT

În fotografie : tovarășa Tamara Lemnei, profesoară de științele naturii, înconjurată de un grup de pionieri, cîntărește roșiile recoltate de pe lotul experimental.

În camera pionierilor

Prima zi de şcoală. Deschiderea festivă, apoi primele ore. Veselie, flori, noi cunoştinţe. Uşa camerei pionierilor s-a deschis primitoare şi au apărut pionierii.

— Parcă e mai mică, a spus cineva.

— Mică ? Nicidecum. Noi am crescut şi apoi, ne-am obişnuit în vacanţă tot cu acţiuni în aer liber.

Fiecare se uită în jur. Cîte amintiri...

— Şi totuşi ar trebui să mai schimbăm cîte ceva.

— Eu zic să începem chiar de azi.

Glastrele cu flori au fost îmbrăcate în hîrtie creponată, perdelele şi pînza roşie de pe masă au fost spălate şi călcate.

— ceva ? Eu dau o fugă pînă acasă, să aduc nişte vederi.

— Am şi eu.

— Şi eu.

Mariana Ionescu şi Elena Popescu au lucrat un album cu vederi din ţară : Lucăceşti, Năvodari, noile construcţii din Bucureşti — iată doar cîteva locuri din patria noastră nouă. Tot lucrînd la album, fetele s-au împrietenit. „Am de gînd să corespondez cu pionieri din ţările socialiste, a spus Mariana. Să vezi ce album vom face atunci !"

— Am o idee, o idee grozavă ! spuse cu entuziasm Constantin Burlaiu. Cei dintr-a VI-a să vină la mine !

Au tot şuşotit într-un colţ, şi degeaba au încercat unii, ideea cea „grozavă" n-au putut s-o afle. Abia peste cîteva zile, cînd în camera pionierilor, pe un perete, au apărut diplomele înrămate şi frumos aranjate, s-au dumirit : cei dintr-a VI-a, care anul trecut la atelier făcuseră tîmplărie, au lucrat ramele. Acum, toată lumea care venea în camera pionierilor, putea să vadă că echipele

de gimnastică din unitatea lor au ocupat locul I pe oraş şi locul III pe regiune, că fotbaliştii au ajuns pînă la faza pe zonă, că dansatorii au fost primii pe oraş.

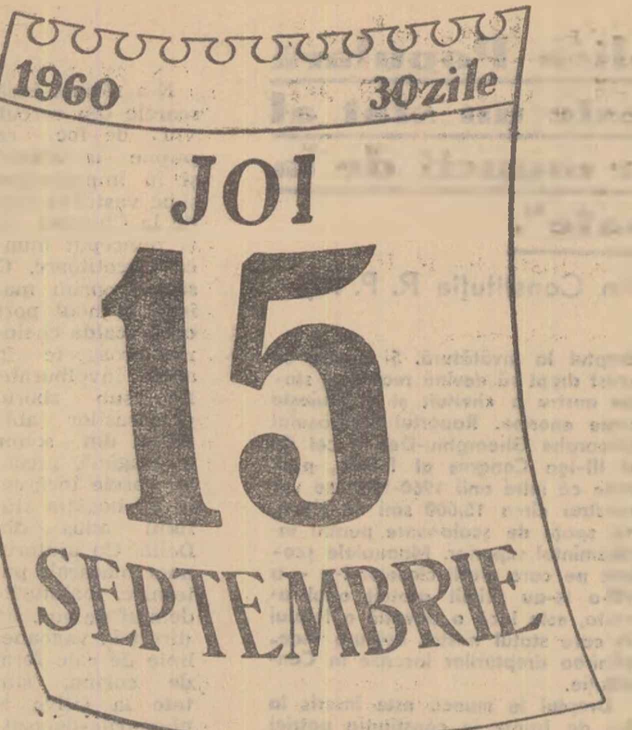
Amenajarea camerei pionierilor a durat cîteva zile. Pionierii veneau mereu cu idei noi. Toţi doreau să aibă o cameră frumoasă, unde să se simtă bine, să desfăşoare o activitate interesantă.

GETA COSTIN

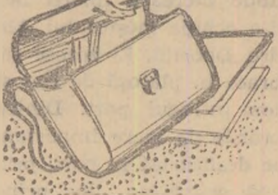
Ştiri • Ştiri • Ştiri

BICAZ (prin telefon de la tovarăşul Virgil Radulian, directorul Şcolii medii). — Festivitatea de deschidere a anului şcolar a fost pentru pionierii şi elevii noştri, fii ai constructorilor hidrocentralei „V. I. Lenin", un nou prilej de a-şi manifesta dragostea şi recunoştinţa faţă de partidul nostru, care le-a pus la dispoziţie, asemeni celorlalţi copii ai oamenilor muncii din întreaga ţară, minunate condiţii de viaţă şi învăţătură. Anul acesta, şcolii noastre i s-a amenajat încă o clădire cu cinci săli de clasă. Pînă la sfîrşitul lunii decembrie se vor construi două ateliere şi un laborator. La festivitate, pioniera Paraschiva Gîlea a exprimat, în numele unităţii de pionieri, hotărîrea de a răspunde grijii partidului prin noi succese la învăţătură şi în activitatea obştească.

SALONTA (prin telefon de la tovarăşul Ungur, directorul şcolii medii). — Reparaţii în valoare de 100.000 lei, două laboratoare, 160 de bănci noi, iată cîteva din realizările înfăptuite în şcoala noastră în vederea noului an şcolar. Încă din prima zi de şcoală, pionierii şi şcolarii din secţiile romînă şi maghiară ale şcolii noastre s-au angajat să înveţe cît mai bine, să-şi însuşească astfel cunoştinţele predate în şcoală încît să devină muncitori harnici pe schelele construcţiilor socialiste, cetăţeni de nădejde ai scumpei noastre patrii.

Cei dintr-a I-a

— Bună dimineaţa, copii !

— Bună dimineaţa, tovarăşă învăţătoare ! răspund în cor zeci de copii, îmbrăcaţi în uniforme, cu ochii strălucitori şi o veselie neastîmpărată întipărită pe feţele lor mici.

Sînt cei mai mici şcolari de la Şcoala de 7 ani nr. 15 Floreasca : clasa I-a C. Deocamdată primele impresii : e foarte frumos la şcoală. De ce ? Clasa e mare, luminoasă şi pe urmă... sînt foarte mulţi copii. Pe fiecare bancă, sînt aşezate cîte două cărţi cu coperţi colorate. Ce-or fi, cărţi de poveşti ? Dar să stăm cuminţi. Credeţi cumva — parcă spun micii şcolari—că noi nu ştiam ce sînt cărţile care ne aşteaptă pe bănci ? De cînd am aflat noi de ele ! Le-am primit gratuit prin grija partidului şi ştim că o să ne fie prietene bune. Le vom îmbrăca frumos şi vom învăţa din ele să citim, să socotim... Oare ce se ascunde la mijlocul abecedarului şi ce socoteli încîlcite sînt strecurate prin aritmetică ? Mai că-ţi vine să crezi că n-o să le poţi descurca niciodată. Răbdare însă, numai să fim noi ascultători şi atenţi. Acum sîntem doar la început. În clasă, a intrat un grup de pionieri cu flori, ne-au urat bun venit şi ne-au vorbit aşa de frumos despre şcoală !... Ne dăm noi seama, cu toate că ne vedeţi aşa de mici, că de acum sîntem aproape oameni în toată firea... Cînd va fi vorba de învăţătură, învăţătură să fie. Şi dacă o sa vă mai spunem ceva ? Întrebaţi-ne, care dintre noi vrea să devină pionier ? Toţi, într o clipă, vom ridica mîinile în sus ! Şi de data aceasta însă răbdare : la primele noastre roade de muncă, dorim, dragi pionieri, să ne reîntîlnim sărbătoreşte.

M. LICIU

Bun venit în clasa a V-a

Pentru copiii din comuna Vîrteşcoiu, raionul Focşani, noul an şcolar a adus o mare bucurie. Începînd cu anul acesta, şcoala va găzdui în clasele ei şi pe elevii claselor a V-a — a VII-a. Copiii sînt tare bucuroşi. Pînă anul trecut cei ce absolveau patru clase mergeau la cursurile ciclului II cale de 5 km, pînă la şcoala cea mai apropiată, la Odobeşti. Acum au şcoala lor, o şcoală nouă, cu clase încăpătoare, unde vor învăţa copii din Beciu, Rîmniceanca, Olteni şi Vîrteşcoiu.

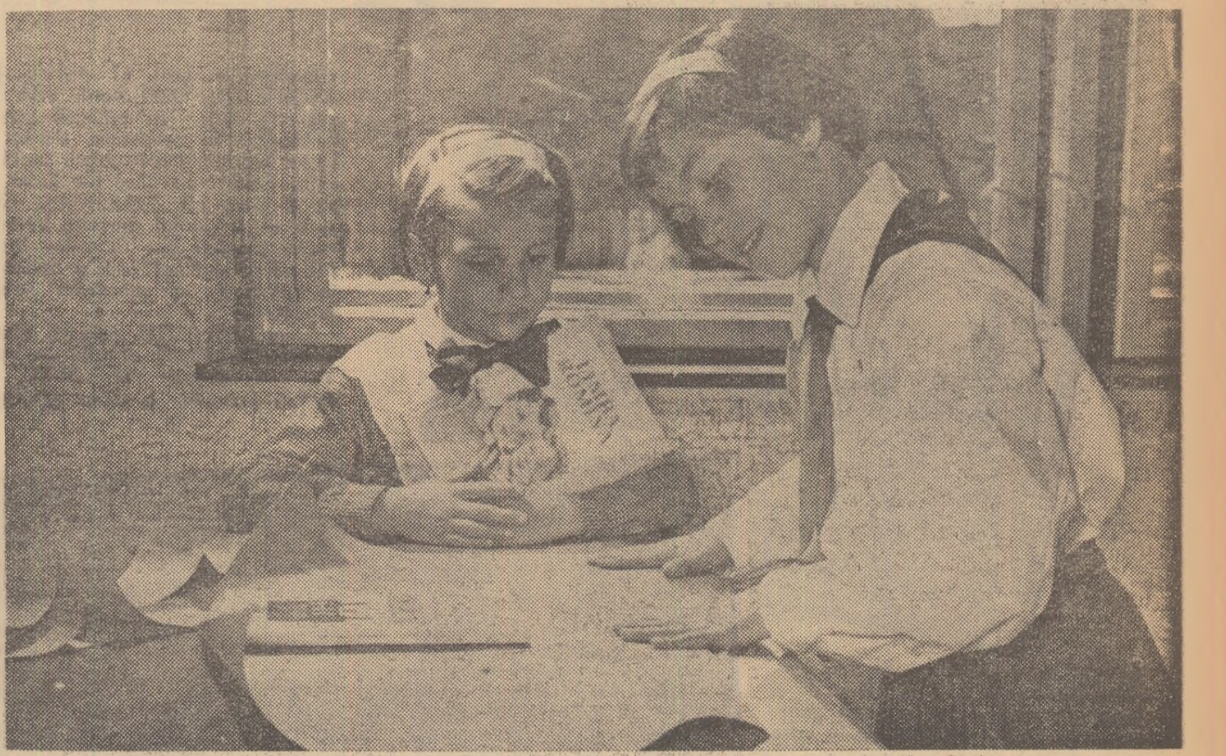
Am intrat în clasa a V-a. Pe bănci, în faţa fiecărui copil, se află teancul cu manualele primite cu cîteva clipe mai înainte. Clasa e curată şi luminoasă, iar la ferestre pionierii au pus perdeluţe albastre şi multe, multe ghivece cu flori. E ora de matematică. Cîţiva pionieri ies la tablă şi rînd pe rînd, rezolvă exerciţii din materia anului trecut. Clipele zboară, ora trece repede şi clopoţelul sună prelung anunţînd prima recreaţie din noul an şcolar.

E multă veselie. Se leagă cunoştinţe, prietenii. Pioniera Vasilica Micu, din satul Beciu, a hotărît să stea în bancă cu noua ei prietenă, Adriana Vieru din Vîrteşcoiu, iar Ecaterina Scăunaş din Olteni cu Ion Rotaru din satul vecin.

Sportivii au făcut repede cunoştinţă pe terenul din spatele şcolii, unde au şi început să joace mingea. Printre noii elevi veniţi în clasa a V-a se află şi pionierul Dumitru Dobre, fostul preşedinte de unitate de la Şcoala de 4 ani din Olteni, Eugen Munteanu din Rîmniceanca, care în tot cursul anului trecut a avut numai note de 9 şi 10 şi pioniera Vera Cazan, o fetiţă veselă şi foarte prietenoasă. Cu toţii vor ca încă din primele zile de şcoală să obţină note foarte bune.

Discuţiile, jocurile şi veselia sînt întrerupte de sunetul clopoţelului — recreaţia s-a terminat. Urmează ora de limba romînă. La intrarea tovarăşei profesoare, copiii rămîn surprinşi. Dar tovarăşa Maria Coman, care va preda această materie, le explică zîmbind că, începînd cu clasa a V-a, fiecare materie va fi predată de alt tovarăş profesor. Orele se scurg repede. După romînă urmează alte materii : geografia, istoria. Apoi iată-ne la sfîrşitul primei zile de şcoală. De acum elevii clasei a V-a, veniţi din cele patru sate ale comunei Vîrteşcoiu, au devenit prieteni. Aci, în şcoala nouă, alături de tovarăşii profesori, vor trăi multe clipe minunate, vor afla multe lucruri noi şi frumoase din cuprinsul noilor manuale, vor simţi bucuria primelor note bune, vor obţine primele succese la acţiunile întreprinse în comun.

E. ROŞCA

Prima lecţie... despre felul cum se îmbracă şi se păstrează manualele şcolare.

La ora aceea

15 sepetembrie 1960... Prima zi de şcoală — sărbătoarea copiilor dar şi a celor mari. Mulţi părinţi şi-au condus copiii spre porţile şcolii. In acelaşi timp, alţii au fost prezenţi la locul lor de muncă, în uzine şi fabrici, pe ogoarele gospdăriilor colective, în institutele de cercetări ştiinţifice...

Sîntem la uzinele „I.C. Frimu" din *Sinaia*. In sectorul C lucrează comuniştii Vasile Ionescu şi Ion Avanu. Amîndoi sînt fruntaşi în întrecerea socialistă. Amîndoi au copii : fiii şi fiicele lor învaţă la aceeaşi şcoală ba, cei mici, chiar în aceiaşi clasă. Inceputul anului şcolar e şi pentru unii şi pentru alţii o zi festivă. Copiii păşesc pragul şcolii iar părinţii mînuiesc cu şi mai multă rîvnă strungurile, cu gîndul la viitorul fericit al copiilor.

— Copiii noştri învaţă bine, zîmbeşte tovarăşul Ionescu. Cu toţii — noi în uzină, iar ei pe băncile şcolii — ne străduim să fim în primele rînduri. Ne creşte inima de mîndrie văzîndu-i din ce în ce mai învăţaţi, mai conştiincioşi. Sînt doar schimbul nostru de mîine !

★

In aceeaşi zi, în gospodăria agricolă colectivă milionară „Olga Bancic" din *Palazu Mare*, regiunea Constanţa. Colectiviştii celor două brigăzi complexe au început însămînţările de toamnă. In sectorul legumicol, echipele culeg roşiile, cartofii. Şi în celelalte sectoare munca e în toi. Gospodăria e fruntaşă, condiţiile de viaţă ale celor 350 de familii sînt pe zi ce trece tot mai bune. Satul electrificat, canalizat, radioficat, are cămin cultural, cinematograf, grădiniţă pentru copii, şcoala mărită cu noi săli de clasă, iar în acest an o şcoală nou construită. Comunistul Nicolae Coşma este şeful unei echipe. Are trei copii dintre care doi sînt la şcoală. „Astăzi, ne spune dînsul, s-au sculat o dată cu mine, mai devreme ca de obicei ; nu mai aveau răbdare. Mulţi dintre noi avem copii la şcoală. Manualele gratuite, primite chiar astăzi, ne-au bucurat pe toţi : şi pe cei mici şi pe cei mari".

★

Tot în aceeaşi zi, la Institutul de cercetări chimice din *Bucureşti*. Aici, totul se trece prin analiză, se caută metode noi de fabricaţie necesare industriei chimice şi se fac nenumărate experienţe. La secţia pentru prelucrarea şi încercarea materialelor plastice, de pildă, se urmăreşte obţinerea unor calităţi noi de materiale plastice. „Printre elevii de astăzi — ne spune tovarăşa cercetătoare chimistă Silvia Ioan, — se află cercetătorii de mîine. Ei au posibilitatea ca în atelierele şi în laboratoarele şcolilor să îmbine teoria cu practica şi să-şi formeze astfel interesul ştiinţific, răbdarea, perseverenţa".

★

Un început de nou an şcolar, an de noi răspunderi. Să învăţaţi cu sîrguinţă, să fiţi fruntaşi în activitatea voastră şcolară, pentru a vă arăta din plin recunoştinţa faţă de grija pe care v-o poartă partidul, faţă de încrederea pe care v-o acordă întregul nostru popor muncitor.

AL. MIHU

Sub soarele Constituției

„Republica Populară Romînă este un stat al oamenilor muncii de la orașe și sate".

(Din Constituția R. P. R.)

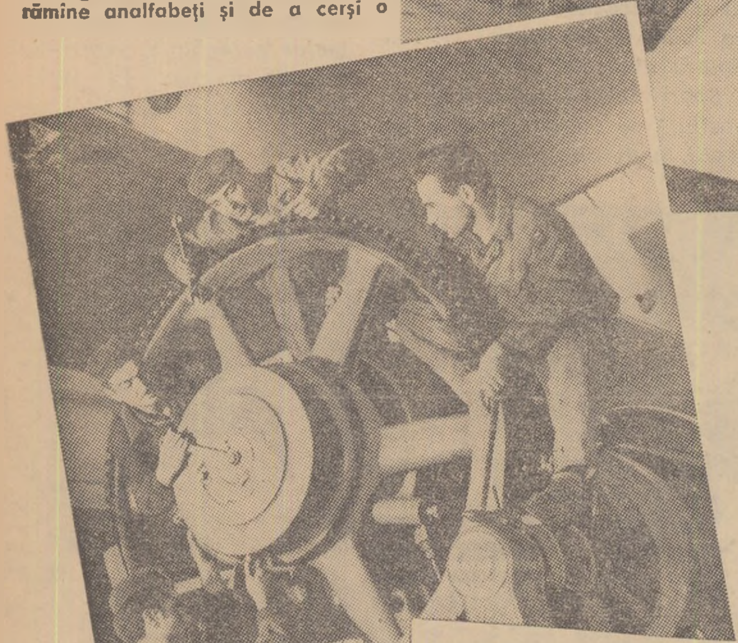
24 septembrie. Zi de sărbătoare pentru întregul nostru popor. La 24 septembrie 1952, Marea Adunare Națională a votat Constituția republicii noastre libere — legea fundamentală a statului nostru — constructor al socialismului. Constituția noastră se deosebește radical de constituțiile Romîniei burghezo-moșierești. Constituția din 1923 garanta copiilor dreptul de a rămîne analfabeți și de a cerși o bucată de pîine, garanta muncitorilor dreptul de a fi șomeri și de a muri de foame. Ea garanta „odihna" în zecile de închisori în care erau zvîrliți sute și sute de muncitori – luptători pentru libertate, pentru apărarea revendicărilor lor.

Constituția de astăzi a patriei noastre arată în primul rînd că Republica Populară Romînă este un stat al oamenilor muncii, că puterea se află în mîinile clasei muncitoare. Datorită acestui lucru, ea consfințește drepturile cucerite prin lupte grele de clasa muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Romîn.

Constituția prevede că cetățenii Republicii Populare Romîne au dreptul la învățătură. Și pentru ca acest drept să devină realitate, statul nostru a cheltuit și cheltuiește sume enorme. Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al P.M.R., prevede că între anii 1960-1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, noi spații de școlarizare pentru învățămîntul superior. Manualele școlare pe care elevii claselor I-a – a VII-a le-au primit gratuit anul acesta, este încă o dovadă a felului în care statul nostru asigură îndeplinirea drepturilor înscrise în Constituție.

Dreptul la muncă este înscris la loc de frunte în constituția patriei noastre. Astăzi ne mîndrim cu

muncitori – eroi ai muncii socialiste, cu tineri care, mai ieri pionieri, azi se numără printre fruntașii în producție. Pentru a ușura cît mai mult munca lucrătorilor, pentru ca ziua de lucru să se reducă, cel de-al III-lea Congres al partidului prevede introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei națonale și aplicarea în practică a cuceririlor științei moderne.

Constituția R.P.R. asigură tuturor oamenilor muncii dreptul la odihnă, Congresul al III-lea al P.M.R. prevede o mare sporire a

fondurilor alocate pentru construcții și amenajări în stațiunile balneoclimaterice. Numărul celor ce vor fi trimiși la odihnă și cură va crește în 1965 cu peste 30 la sută față de anul 1959.

In Constituție sînt înscrise drepturile fiecărui cetățean de a alege și de a fi ales. Acest drept este cucerit prin lupte grele și de acest drept, ca și de toate celelalte drepturi se bucură astăzi toți oamenii muncii de la noi, indiferent de naționalitate sau rasă. Constituția prevede aceleași drepturi atît pentru bărbați cît și pentru femei fără nici o deosebire.

Aceasta este Constituția zilelor noastre, a construirii socialismului, a luptei pentru făurirea fericirii și bunăstării oamenilor muncii din patria noastră.

Din noul peisaj al patriei

N-a răsărit încă soarele din cercul viu de foc ce pîlpîie la orizont și în împrejurimi și pe vastul șantier de la Chișcani a și reînceput munca clocotitoare. O să ne oprim mai întîi în noul port ce-și scaldă cheiurile proaspete în apele învolburate. Pe sub zborul pescărușilor abia treziți din somn, se leagănă, greoaie, vasele încărcate cu bogăția stufului adus din Deltă. Cu ajutorul unor macarale puternice, baloturile de stuf de aur, sînt descărcate direct în vagoane și apoi, pe o linie de cale ferată construită de curînd, sînt transportate la cîțiva kilometri, pe platourile-depozit ce se zăresc în apropierea clădirilor unde se prelucrează stuful. Dar să mai zăbovim o clipă lîngă malul apei, acolo unde lucrează harnicii fierari betoniști din echipa comunistului Nicolae Andronoiu, acolo unde lucrează tinerii lăcătuși din echipa meșterului Alexandru Dobriță. Ei zoresc să îmbrace în platoșă de fier și beton întregul port. Dintre lucrările de mare importanță ce se desfășoară în port, priza de apă ocupă un loc principal. Șuvoiul uriaș de apă absorbit din Dunăre are menirea nu numai să asigure necesitățile de prelucrare a stufului, dar și apa potabilă pentru întregul oraș Brăila.

Acum, să urcăm în trenul încărcat cu stuf, a cărui locomotivă tocmai a fluierat de plecare, și să mergem mai departe, acolo unde, în fața noastră, se înalță cele 14... „turnuri Eiffel". Ce sînt acestea? De-a lungul platformelor de beton pe care se depozitează stuful descărcat din vagoane, de o parte și de alta, se înalță cîte șapte turnuri metalice, din vîrful cărora urcă mai sus, în văzduh, cîte o săgeată subțire. Turnurile par adevărați paznici ce au în grijă depozitul. De fapt, așa și este: ele nu sînt altceva decît niște uriașe paratrăsnete și rostul lor este tocmai acela de a asigura securitatea cantităților imense de stuf aflat în depozit, de a prinde și imobiliza trăsnetele „scăpate" din norii ce se învălmășesc deasupra lor, pe vreme de furtună.

Ca și în port, la depozit procesul de manevrare a stufului este complet mecanizat. O serie de macarale-turn, instalate pe șine de cale ferată, circulă de jur-împrejurul depozitului, descărcînd și încărcînd stuful în trenurile ce fac legătura cu combinatul...

Așadar, iată-ne ajunși chiar în centrul combinatului, acolo unde se prelucrează stuful. Deocamdată a intrat în funcțiune fabrica de cartoane duplex și triplex. Obiectivul principal al marelui combinat, care este rodul colaborării cu specialiști din R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană și R. P. Polonă, îl constituie fabrica de celuloză ce se află în plină construcție. „Fabrica de celuloză e planificată să fie gata la sfîrșitul anului, dar constructorii s-au angajat s-o termine înainte de termen — mi-a spus bucuros tovarășul Radu Budur, secretarul organizației de partid de pe șantier. De altfel, mașinile au și început rodajul. Primele produse de celuloză vor ieși curînd pe porțile combinatului".

AL. DINU IFRIM

Ce mi-a spus un ghiozdan...

De bună seamă că vă veți întreba cu mirare: ghiozdanul are gură? Poate că nu mă credeți, dar eu l-am auzit vorbind. Cu îmbrăcămintea nou-nouță stătea demn lîngă un vraf de cărți la fel de noi și curate, pe masa unui școlar care-și pregătea temele.

— Mai întîi, să mă recomand, mi-a spus el, întinzîndu-mi mîna politicos. Mă numesc Ghiozdănel și posed în capul meu toate științele: și fizica, și chimia, și geografia, și istoria, și cîte altele.

La început m-am uitat nedumerit la el, dar am fost nevoit în cele din urmă să-i dau dreptate. Într-adevăr, lui îi încredințează școlarul cărțile cu... științele pe care le învață la școală. El îl însoțește pe elev zi de zi, un an întreg stă în bancă cu el ca un prieten adevărat.

— ...Tocmai fiindcă sîntem prieteni nedespărțiți, îmi poartă de grijă școlarul. Niciodată n-o să mă vezi zdrențuit sau pătat de cerneală.

— Foarte bine, i-am răspuns... poate că ai dreptate (în gîndul meu însă păstram o oarecare rezervă la această apreciere: oare toți școlarii țin ca prietenul lor, ghiozdanul, să fie întotdeauna curat?).

Pînă aici îi dădusem dreptate ghiozdanului. Spusese lucruri adevărate. Numai că la un moment dat, a cam sărit peste cal. Scuturîndu-și cataramele strălucitoare, ca de argint, mi-a spus că el e așa cum îl văd, de cînd lumea. „Da, a spus el apăsat, ținîndu-se țanțoș cu mîinile de reverul hainei lucioase de vinilin. Așa este!"

Am fost nevoit să-l întrerup și să-i explic cum a apărut și de unde:

— Mai întîi ai fost carton, piele sau vinilin. Mulți muncitori s-au străduit ca tu să arăți așa cum ești. Unii ți-au făcut frumoasa haină de vinilin, alții ți-au croit căptușeala. Tu ești doar unul dintre miile de ghiozdane frumoase și elegante lucrate anul acesta de muncitori harnici, ca cei din brigada de tineret condusă de tînărul Constantin Lazăr, de la fabrica de pielărie și încălțăminte „Flacăra Roșie" din Capitală.

...Mii de ghiozdane ce însoțesc zilnic la școală mii de școlari silitori, care ar fi bine să țină seamă întrutotul de spusele interlocutorului meu, ghiozdanul: să le păstreze cu grijă.

AL. PROFIRIU

Motonava „Baltika" a sosit la New York

Luni dimineață la ora 9.17 (ora locală) au sosit la New York, pe bordul motonavei „Baltika", spre a participa la lucrările celei de a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., tovarășii Nikita Sergheevici Hrușciov, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Todor Jivkov, János Kádár, împreună cu membrii delegațiilor care-i însoțesc.

La sosire, conducătorii delegațiilor au făcut declarații presei și televiziunii.

Sosirea la New York. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej rostindu-și declarația ; alături (în stînga) — tovarășul N. S. Hrușciov.

(Telefoto de la A. Pasat, trimisul AGERPRES)

De la prietenii tăi de peste hotare

Darul de întîi septembrie

Elevii de la Școala elementară din satul bielorus Korma, regiunea Gomel, au trăit clipe cu adevărat emoționante în ziua de 1 septembrie. La bucuria primelor lecții anunțată prin clinchetele clopoțelului li s-a adăugat una nouă : în dimineața aceasta de neuitat, ei au primit în dar o frumoasă livadă de meri, ce se întinde pe o suprafață de peste 5 ha.

— S-o păstrați și s-o îngrijiți sănătoși ! le-a spus tinerilor naturaliști cei care le-au oferit-o — tovarășii din colhozul „Pobeda". Să vă servească drept lot experimental, unde să vă dezvoltați cunoștințele voastre practice.

Cum fiecare pionier de la această școală este și un bun naturalist, priceput în treburile gospodăriei colhoznice, roadele strădaniei pionierești au și început să se arate. Ei se îngrijesc cu dragoste de livadă, au văruit toate tulpinile merilor și la prima adunare pionierească au adoptat următoarea deviză : „Ne însușim știința recoltelor bogate, ca să știm cînd vom fi mari, s-o aplicăm pe ogoare, în grădinile și livezile colhozului".

Tabăra păcii

Este suficient să urci în trenul electric cu destinația Tatranske Lesne din R. S. Cehoslovacă. Acolo se află **Tabăra internațională a păcii** din munții Tatra, unde-și petrec vacanța, împreună cu pionierii cehi, și copiii din Franța, Italia, R. D. Germană și din alte țări. Anul acesta, copiii din tabără au așteptat cu nerăbdare sosirea unor oaspeți negri din îndepărtata Ghana. Au venit doi băieți și trei fete. Unul dintre ei, Eduard Kofi Harrison, originar din orașul Anomaba, a povestit că atunci cînd a văzut fotografii cu piscurile munților Tatra, era convins că acestea nu sînt decît niște trucaje de film. Curînd însă a avut prilejul să vadă munții cu proprii săi ochi !

...Musafirii din Ghana s-au întors acum în țara lor. De bună seamă că ei au dus acasă nu numai minunatele cîntece și dansuri cehe, germane, franțuzești sau italiene, ci și floarea albă a prieteniei nețărmurite cu toți copiii din tabără.

O viață fără arme, fără războaie

O viață fără pericolul morții, o viață în care nimeni să nu mai privească cu spaimă avionul aducător, poate, de bombe, o viață în care neînțelegerile dintre oameni să fie soluționate nu pe calea armelor, ci prin discuții între părți cu drepturi egale. Iată țelul minunat și nobil pe care Uniunea Sovietică l-a pus în fața tuturor țărilor. Acest țel înalt nu poate fi înfăptuit însă decît prin dezarmarea generală și totală, propunere făcută de U.R.S.S. și care a găsit un răsunet profund în inimile popoarelor.

Comitetul de la Geneva al celor 10 state — creat pentru a lămuri problema dezarmării — nu a reușit să îndeplinească sarcina încredințată de Adunarea Generală O.N.U. Puterile occidentale, conduse de S.U.A. au sabotat activitatea acestui comitet, l-au adus în impas.

Iată de ce este necesar ca această problemă să fie discutată la O.N.U., iată de ce capătă o deosebită importanță punerea problemei dezarmării la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Lupta pentru dezarmare constituie o parte a luptei generale pentru pace, pentru atenuarea încordării internaționale, pentru lichidarea „războiului rece" urît de popoare, pentru coexistența pașnică.

Guvernul sovietic, prin glasul tovarășului Hrușciov, a propus ca la această sesiune a Adunării Generale a O.N.U. în fruntea delegațiilor să se afle conducătorii politici și de stat cu cea mai mare răspundere ai țărilor participante. Delegațiile U.R.S.S. și ale altor țări socialiste sînt conduse de oameni cu cea mai mare răspundere. Exemplul Uniunii Sovietice, al țărilor socialiste, a fost urmat și de alte state iubitoare de pace. Presa a înștiințat că la sesiune vor lua parte Sukarno — președintele Indoneziei și Seku Ture — președintele Guineei. Intenționează, de asemenea, să vină la New-York la sesiune și președintele Republicii Arabe Unite — Naser... Statele occidentale însă, continuă să păstreze tăcerea asupra componenței delegațiilor lor sau asupra șefilor acestor delegații. Opinia publică chiar din occident însă, se pronunță tot mai mult pentru tratative, pentru o politică de destindere, de pace.

In cadrul O. N. U., pe zi ce trece, se întărește frontul păcii iar această schimbare deschide în fața O.N.U. posibilitatea de a deveni cu adevărat un instrument al păcii și prieteniei între popoare, așa cum prevede Carta O.N.U.

Sesiunea, care s-a deschis în 20 septembrie, va fi, desigur, un argument grăitor, care va atesta noul curent în favoarea păcii ce se face tot mai simțit în cadrul O.N.U.

FORUMUL MONDIAL AL TINERETULUI

La șirul nesfîrșit de acțiuni și inițiative ale Uniunii Sovietice în apărarea păcii în lume, se adaugă acum și cea a tineretului sovietic de a convoca la Moscova reprezentanții organizațiilor de tineret și studenți din intreaga lume, în vederea constituirii unui Comitet internațional al Forumului Mondial al Tineretului.

La lucrările ședinței de constituire au luat parte delegați reprezentînd aproape 100 de organizații de tineret din toate continentele, de toate rasele, de cele mai diferite convingeri politice și religioase. Reprezentanții tineretului lumii adunați la Moscova au recunoscut că au multe interese comune **și în primul rînd apărarea păcii popoarelor.** De aceea, ei s-au declarat în unanimitate de acord cu crearea Forumului Mondial al Tineretului, cu conținutul și programul acestuia. Pronunțîndu-se chiar împotriva războiului, împotriva discriminărilor rasiale sau naționale, participanții la ședință au hotărît ca la Forum să nu fie admise să participe organizații și persoane care acționează de pe pozițiile fascismului sau folosesc metode fasciste, precum și cei care se situează pe poziții rasiste sau de discriminare națională.

La ședința de [illegible] a Forumului Mondial al Tineretului, delegația Uniunii Tineretului Muncitor din țara noastră condusă de tovarășul Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., și-a adus o contribuție valoroasă. Cuvîntul tovarășului Virgil Trofin care a arătat printre altele și numeroasele acțiuni inițiate de U.T.M. pentru întărirea prieteniei între tinerii din întreaga lume, pentru apărarea păcii, a fost ascultat cu mult interes.

După trei zile de lucru, la 17 septembrie, ședința de constituire a Comitetului internațional al Forumului Mondial al Tineretului, a luat sfîrșit. Ședința a hotărît convocarea Forumului Mondial al Tineretului în luna iulie 1961 la Moscova pe tema **„Tineretul în mijlocul secolului XX și problemele sale".** Totodată a fost constituit un comitet internațional de sprijinire a Forumului, din Consiliul căruia fac parte reprezentanți ai Țărilor Europei, Asiei, Africii, Americii și Australiei.

ANTONIO din GORDIANI

Gomulka, prim-secretar al C.C. al

LA 11 SEPTEMBRIE în cartierul Gordiani din Roma, unde populația locuiește în barăci insalubre, a avut loc o demonstrație de protest împotriva grelelor condiții de trai. Demonstranții fiind atacați de poliție, populația cartierului a ridicat baricade.

DUPĂ CUM ANUNȚĂ presa locală,

Antonio Macantti are 12 ani și nu învață la școală. Ca mulți alți mici locuitori ai cartierului Gordiani din Roma, Antonio este fiul unui tată fără serviciu și al unei mame bolnave. Mizeria din casă, lipsa de alimente agravează pe zi ce trece, tot mai mult starea Mariettei — mama lui Antonio. Vecinele spun chiar că Marietta — cea — palidă nu mai are mult de trăit. Poate dacă s-ar lăsa totuși de spălat rufele...

Dar Marietta nu se poate lăsa de spălat rufe. Antonio, Corolina și Renzzio trebuie să mănînce iar chiria, chiar și pentru această maghernită insalubră în care locuiesc macanții, este destul de mare la Roma. Iar banii tatei...

Antonio are doar 12 ani și nu învață la școală. Dar Antonio înțelege multe. Poate prea multe pentru vîrsta sa. Cînd vecinul Fereiro a venit și a ciocănit la ușă, Antonio s-a grăbit să-i deschidă. Și pe figura gravă a acestuia, Antonio a citit că ceva important, care nu suferă amînare, l-a mînat încoace pe Fereiro.

— Tat'tu i-acasă ?

— A plecat în zori... E mama...

— Maică-ta-i bolnavă !

— ...și eu sînt acasă...

— Tu ?... Fereiro îl măsură cu privirea, apoi oftă descumpănit : De, eu știu ? ! și se depărtă încet.

Antonio însă îl ajunse.

— Da' de ce-l cauți, nene Fereiro ? I-ai... — speranța îi înăbușea glasul — ...i-ai găsit vreo slujbă ?

— Slujbă ? Fereiro tresări speriat parcă. Eu — slujbă ? N-am nici pentru mine, băiete... Venisem să-l iau la o demonstrație. După masă — noi, cei din Gordiani, o să demonstrăm împotriva condițiilor mizere de trai. Parcă ce, asta-i viață ? Și de ce, mă rog ? — se aprinse pe dată Fereiro. Nu muncim ? Să ne dea numai de muncă și apoi vedem noi... Și astea-s case ?

Cu un gest larg vecinul Fereiro arătă la barăcile insalubre ale cartierului.

— ...Da' dacă tat-tu nu-i acasă... Dacă vine totuși — spune-i : La ora 4, la casa lui...

★

In duba poliției, închis laolaltă cu alți cîțiva mai în vîrstă, Antonio își stăpînea cu greu plînsul.

Poliția atacase demonstrația. Poliția atacase niște oameni pașnici. Și atunci... Oamenii, revoltați, ridicaseră baricade. Se apăraseră cu furie, cu ură împotriva canaliilor de polițiști. Pe o asemenea baricadă — a lui Fereiro — luptase și Antonio. Aci îl lovise peste picioarele desculțe, cu patul armei, bestia de polițist.

Fără să vrea, Antonio lăsă să-i scape un geamăt.

Un bătrînel de alături, moș Giaccamo, îl apucă ușurel, pe după umeri :

— Lasă, Tonion, trece...

Dar Antonio izbucni în plîns. Nu de durerea ascuțită din picior, îl durea sufletul, nedreptatea. Clocotea în el ura și revolta...

— Noi demonstram... pașnic... și ei... ei ne-au atacat...

O mașină — duba poliției — alerga cu viteză nebună spre închisoarea orașului.

ȘTEFAN ZAIDES

ŞTIINŢA şi TEHNICA • ŞTIINŢA şi TEHNICA

Astăzi vom discuta despre: Semiconductori

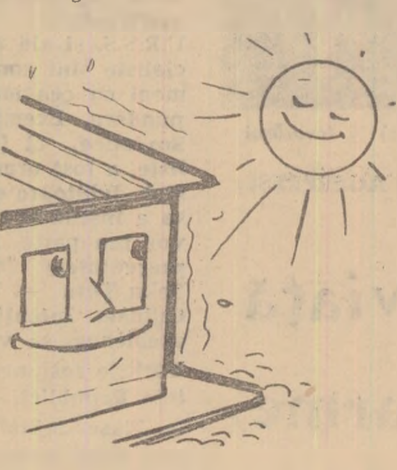
„A început construcţia unei fabrici moderne de piese de radio şi de elemente cu semiconductori care va intra în funcţiune în anii 1961—1962".
(Din Raportul C.C. al P.M.R. la Congresul al III-lea al P.M.R.).

Cîndva, părea o poveste ştiinţifică, atrăgătoare. Astăzi a devenit realitate Semiconductorii, această extraordinară realizare a geniului omenesc, vor începe să fie folosiţi din ce în ce mai mult în industria noastră electrotehnică. Ce sînt semiconductorii? Să ne reamintim în cîteva cuvinte. Semiconductorii sînt elemente care conduc curentul electric într-un fel cu totul deosebit, de unde şi denumirea lor. Din această categorie fac parte: siliciul, germaniul, seleniul, indiul etc. Avantajele pe care le prezintă semiconductorii sînt imense. Comparat cu o lampă de radio cunoscută de toţi, un cristal de semiconductor are o durată de funcţionare de zece ori mai mare, are un volum de o sută de ori mai mic şi este de 100 000 de ori mai economic. Aparatele de radio cu cristale de semiconductori sau tranzistori *cum se numesc, cu un consum de energie electrică de zece ori mai mic decît aparatele obişnuite, ele putînd fi alimentate timp de 3-4 luni numai cu... două baterii de lanternă.*

Fiecare casă cu... uzina ei!

Oamenii de ştiinţă din ţara noastră dau o importanţă deosebită semiconductorilor. Adresindu-ne tovarăşului **Acad. Prof. E. BĂDĂRĂU**, directorul **Institutului de fizică al Academiei R.P.R.**, am aflat o seamă de lucruri interesante.

„Semiconductorii — ne-a spus tovarăşul academician — sînt folosiţi în multe domenii tehnice. De pildă, în industria aparatelor de radiorecepţie şi televiziune, înlocuindu-se tuburile electronice de astăzi cu cristale de semiconductori. La Institutul de Cercetări Electrotehnice a şi fost realizat modelul unui aparat de radio-recepţie cu cristale de semiconductori. În Uniunea Sovietică, un grup de cercetători, sub conducerea **acad. A. F. IOFFE** studiază transformarea directă a căldurii emisă de soare în energie electrică cu ajutorul semiconductorilor. S-a calculat că prin dispunerea unor baterii de semiconductori pe o suprafaţă de aproximativ un hectar s-ar putea obţine o energie electrică de 1.000 kw. Şi poate că nu este departe ziua cînd fiecare casă va avea centrală electrică proprie: pe acoperişul casei se vor găsi asemenea semicon-

ductori care vor transforma direct căldura solară în energie electrică!"

Cu o baterie — 24 de ani!

Tovarăşul **Acad. Prof. TRAIAN NEGRESCU**, directorul **Centrului de cercetări metalurgice** ne-a povestit despre preocupările centrului pentru realizarea semiconductorilor în ţara noastră.

„La noi s-au studiat o serie

de compuşi şi aliaje cu proprietate semiconductoare, realizîndu-se semiconductori cu proprietăţi foarte bune în cadrul instalaţiei special construite.

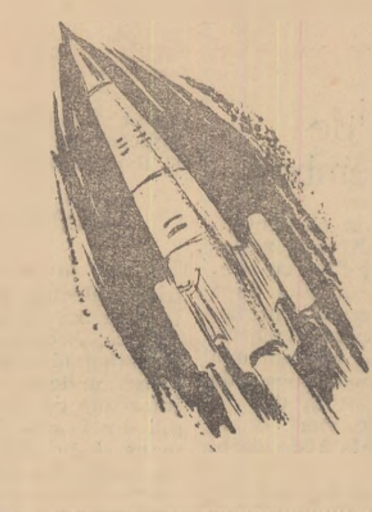
Am mai aflat din cele discutate că se pot construi din semiconductori baterii electrice avînd un volum de cîţiva milimetri cubi cu ajutorul cărora se va produce energie electrică timp de 24 de ani. De asemenea, se vor fabrica termometre electrice, care vor putea detecta căldura emisă de flacăra unei luminări situată la distanţă de cîţiva kilometri.

La Institutul de biofizică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. s-a construit un ochi electric care, întocmai ca şi ochiul omenesc, distinge culorile.

Semiconductorii în... Cosmos

Semiconductorii îşi mai găsesc, de asemenea, aplicaţii în tehnica reactorilor nucleari, în automatizarea industriei şi chiar în realizarea zborurilor interplanetare. **Acad. A. N. NESMEIANOV, preşedintele Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.**, a arătat că, după energia nucleară şi navigaţia cosmică, semiconductorii constituie cea mai importantă realizare a ştiinţei epocii noastre.

În anii viitori vom folosi şi noi semiconductori. La Institutul de fizică atomică s-au făcut încercări şi s-a obţinut siliciu pur pentru realizarea semiconductorilor. Ştiinţa păşeşte cu încredere în viitor. Vor fi aparate de radio minuscule, vor exista instalaţii cosmice, frigidere, instalaţii pentru încălzirea locuinţelor, care vor folosi semiconductori. De asemenea, datorită proprietăţilor lor, semiconductorii vor fi folosiţi în construcţia automobilelor, la construcţia locomotivelor electrice, la încălzitul locuinţelor, în navigaţia aeriană şi maritimă.

Rînd pe rînd, visele de odinioară ale omenirii se transformă în realitate, scriitorii de literatură ştiinţifico-fantastică vor trebui să caute alte subiecte cărora ştiinţa viitorului să le dea viaţă.

Ing. A. LISEANU

Iaşka

Cele de mai jos s-au petrecut la Razdori, o localitate din apropierea Moscovei, la vila nr. 122 unde se odihnea familia Urazov.

Într-o noapte, cîinele Iaşka trecu din antreu, unde îşi avea amenajat culcuşul, în camera în care dormea bunica şi nepoţica ei, Lena. Iaşka începu să tragă de plapuma bunicii, s-o apuce de mîini... Cînd bunica deschise ochii, observă că un fum greu, înecăcios umpluse toată casa. Lena se sufoca în somnul ei adînc. Iaşka, dînd din colţ în colţ, căuta să-i prevină pe oameni de primejdia ce-i ameninţa.

În cele din urmă, bunica reuşi să scoată fetiţa prin fereastră, apoi ieşi cu greu şi ea. Cînd se convinse că în cameră nu mai rămăsese nimeni, Iaşka sări şi el pe fereastră.

Dar nici după aceea cîinele nu se linişti. Se agită într-una, urmărind mişcările pompierilor; el păzi cu străşnicie lucrurile salvate de la foc.

(„Iunii tehnic").

De 150 de ori mai subţire decît firul de păr

Cunoaşteţi cu toţi firele de sîrmă folosite în radiotehnică sau în electricitate. Realizarea lor, la grosimea destul de mică la care se folosesc a fost o problemă pentru oamenii de ştiinţă. Ele trebuie să fie subţiri, izolate şi rezistente la temperaturi ridicate. De curînd, doi oameni de ştiinţă sovietici, Nikolai Averin şi Veniamin Kraşinkov, au realizat un lucru de-a dreptul uimitor: fire metalice extraordinar de fine, al căror diametru este de 150 de ori mai mic decît al firului de păr omenesc. Ele au o izolaţie fină, de sticlă, care le fac utilizabile cu succes în electricitate şi radiotehnică. Cum au realizat savanţii sovietici această sîrmă? Printr-un procedeu foarte simplu şi foarte ingenios: trecînd sîrma de zeci de ori printr-un cristal — diamant — pînă ajungea la diametrul dorit. Munca pentru punerea la punct a procedeului de execuţie a fost grea, însă a dus la rezultate excelente.

Aceste fire rezistă la temperaturi de 300—350° C, adică de 4 ori mai mare decît rezistau firele de sîrmă de pînă acum. Un procedeu şi mai modern de obţinere a acestor fire a fost pus la punct tot de aceiaşi savanţi. Este vorba de fabricarea firelor prin folosirea curenţilor de înaltă frecvenţă. Cu ajutorul acestor curenţi, metalul este topit, iar dispozitive nu prea complicate trag din el firele de sîrmă. Şi acum iată cîteva curiozităţi. Într-un colăcel de mărimea unei verighete se găsesc 100.000 de spire de sîrmă foarte fină = aproape 10 km de fir. Dintr-un singur cm^3 de fontă, topită cu ajutorul curenţilor de înaltă frecvenţă, se obţin 127.000 km fire metalice foarte fine. Cu ajutorul acestei sîrme s-a obţinut o rezistenţă electrică de 10 milioane ohmi, ceea ce în electrotehnică reprezintă un record.

Pentru realizarea lor deosebită, cei doi oameni de ştiinţă sovietici au fost distinşi cu premiul Lenin pe anul 1960 în domeniul tehnicii.

La o fabrică de dulciuri

Eram maj deunăzi pe una din străzile Oraşului Stalin. O clădire deosebit de îngrijită, cu multe flori, ne-a atras privirea. Fabrica de produse zaharoase „Dezrobirea" cea mai mare fabrică de acest fel din ţară. Pentru cei care n-au văzut cum arată o asemenea fabrică, trebuie să spunem că e asemenea unei farmacii. Totul străluceşte de curăţenie. Lucrătorii, în halate albe, rostuiesc drumul caramelelor, al fondantelor, jeleurilor sau ciocolatei. În cazane mari, la diferite temperaturi, se fierbe mai întîi compoziţia, în amestecuri diferite de zahăr, glucoza, esenţe sau praf de cacao. Apoi, turnate în forme speciale, după dimensiunile cerute trec la răcire şi apoi la ambalare. Un lucru simplu la prima vedere, nu? Dar să ştiţi că nu-i tocmai aşa. E o muncă migăloasă, care cere răbdare şi gust artistic uneori. Ne-am convins de aceasta cînd am văzut cum se lucrează la ornarea figurinelor de zahăr colorat cu care se decorează pomul de iarnă.

— Este un produs de sezon, cum îl numim noi, ne a spus tovarăşa Margareta Caţa, dar noi vrem ca totul să fie pregătit din timp pentru prietenii noştri mai mici. Însoţitoarea noastră nu e cu mult mai mare decît voi. Este utemistă şi de curînd maistră în produse zaharoase.

Stînd de vorbă cu tovarăşul Ştefan Dumitru, inginerul şef al fabricii, am aflat multe veşti bune. Am aflat, în primul rînd, de ce nu putem vizita în întregime fabrica — pentru că se reutilează unele secţii cu noi maşini moderne, care sînt în faza de montare.

— Se instalează o linie automată de caramelaj cu lapte — ne a spus tovarăşul inginer Ştefan Dumitru. Mă gîndeam: dacă la o simplă maşină automată pe care o văzusem în secţia de caramelaj care tăia şi împacheta 24 de caramele într-un minut, vă închipuiţi ce cantităţi de caramele se vor fabrica atunci cînd noua linie automată va fi pusă în funcţiune! În pas cu tehnica modernă sînt şi transformările utilajelor secţiei de drageuri.

— În curînd vom primi şi o altă linie automată: de mulat ciocolată, cu o capacitate de 1.000 tone anual, a adăugat tovarăşul Dumitru, iar inginerii noştri lucrează la noi planuri de modernizare a fabricii.

Schimbarea sistemelor de producţie învechite, recondiţionarea utilajului vechi şi introducerea de noi maşini moderne vor face ca fabrica să-şi mărească cu mult capacitatea de producţie, astăzi în continuă creştere.

Ştiţi cu cît au fost depăşite cifrele de plan numai în luna august la cîteva dintre sortimente? Cu 98 tone la caramele, peste 4 tone drageuri, 9,5 tone ciocolată. Iar de la începutul anului aproape 270 tone de produse zaharoase. Sînt cifre care sporesc pe zi ce trece potrivit nivelului tehnic la care se ridică astăzi fabricile şi uzinele din ţara noastră — nivelul tehnicii moderne.

F. BALAN

Ştiaţi că...

...a fost descoperit un nou mijloc de vînare a vulpilor? Este vorba de momirea lor cu ajutorul unui magnetofon care emite sunetele produse de... iepuri?

...gîştele şi pisicile, suportă o temperatură de minus 110°C? Urşii polari şi focile rezistă numai pînă la minus 80° C, iar majoritatea mamiferelor numai pînă la minus 45° C.

...curcanul aleargă mai repede decît un cal de călărie?

...în al şaptelea deceniu al secolului trecut pătlăgelele roşii erau considerate otrăvitoare?

...la o înălţime de 2.500 metri avioanele întîlnesc păsări în greutate de pînă la 6 kg?

...una din cele mai folositoare plante este bambusul? Din bambus se face mîncare, se construiesc locuinţe, unelte, mobile, coşuri, conducte de apă, se fabrică hîrtie, frînghii, podoabe şi multe altele.

...în ţările scandinave telefoanele, în loc să sune, transmit cîte o melodie populară?

CONCURSUL FRUMOASĂ EȘTI PATRIA MEA!

Iată-ne la capătul acestui concurs organizat de redacția noastră în scopul de a populariza o serie de succese ale economiei noastre naționale, realizările uriașe înfăptuite de poporul nostru sub conducerea partidului și guvernului în patria noastră liberă.

La acest concurs au participat peste 1.600 de pionieri și școlari de pe întreg cuprinsul patriei. Marea majoritate ne-au cerut prin scrisori să publicăm răspunsurile exacte, pentru a ști dacă au răspuns bine. Le satisfacem dorința publicînd mai jos răspunsurile exacte la cele șapte serii ale concursului „Frumoasă ești patria mea":

Seria I-a

1. a) Uzinele „Ernst Thälmann"-Orașul Stalin
   b) Uzinele „Steagul Roșu"-Orașul Stalin
   c) Uzinele „Iosif Ranghet"-Arad
   d) Uzinele „1 Mai"-Ploești și altele
   e) Uzinele „Electroputere"-Craiova, C. M. Reșița, „23 August"
   f) Uzinele „Tudor Vladimirescu"-București
   g) Uzinele „Electronica"-București
2. Constanța, 1957
3. Ardeal: Victoria, Dr. Petru Groza;
   Moldova: Onești, Bicaz;
   Dobrogea: Năvodari, Poarta Albă.

Seria II-a

— Complexul școlar de la Bîrlad

Seria III-a

2; 1; 1; 2; 3; 3.

Seria IV-a

1. Fabrica de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej"-București
2. Casa Scînteii
3. Uzinele „Tudor Vladimirescu"
4. Floreasca, Ferentari, Vatra Luminoasă, B-dul Muncii, Bucureștii Noi etc.
5. Stadionul „23 August" — 80.000 locuri pe bănci. Capacitate 100.000 locuri
6. Basarab.

Seria V-a

— Blumingul de la Hunedoara

Seria VI-a

1. Galați
2. 2,7 ori
3. 15.000
4. 40—50 la sută
5. 2,1 ori

Seria VII-a

— Uzinele „Carbochim"-Cluj

★

Acestea sînt răspunsurile care trebuiau date. De altfel, trebuie să vă spunem că 209 pionieri și școlari, participanți la concursul nostru, ne-au trimis toate răspunsurile exacte.

Iată numele lor pe regiuni:

REGIUNEA CRAIOVA:

Nina C. Maria, Călin Gheorghe, Buruete Adela, Giurgiulescu Minodora, Ceapă Alexandru, Mitran Marieta, Bîcleșeanu Emilia, Sănduțu Roxana, Toropu Ion, Mercioiu Marcela, Iovănică Roman, Vlăduț Mihai, Cojocaru Elvira, Grădinaru Elena, Doru Popescu, Cernăianu Emilia, Nimigeanu Iozefina, Hamescu Dan, Cioc Costel, Duicu Marian, Păducel Nicolae, Luțescu Florin, Locusteanu Mihai, Ștefănescu Ionel, Pițurescu Ion, Locusteanu Marian, Luță Rodica, Bucă Marian, Mirea Marian, Frai Iozefina, Trancă Cristinel, Gușiță Nicolae, Bărboi Nicolae, Draga Nicolae, Stoenescu Marian, Cioroianu Eugen, Popescu Dorin, Leon Elsa, Cismaru Tiberiu.

REGIUNEA HUNEDOARA

Gostian Rodica, Bîrză Ovidiu, Ludușanu Maria, Sologan Loli, Barna Monica, Beșoiu Ioan, Sanda Călinescu și 20 de pionieri de la unitatea nr. 8 Apoldul de Sus, raionul Sebeș.

REGIUNEA IAȘI

Susnea Victor, Enache Corina, Zacec Dinu, Ursu Gina, Petrilă V. Costică, Costache Constantin, Filip Ioan, Enache Darius, Gogoașă Doina, Ailincăi Ecaterina, Coașă Mihai, Blănaru Gheorghe, Ciubotaru Doina, Boicu Leonard, Doru Oancea, Teodor Maria.

REGIUNEA GALAȚI

Găneț Catiușa, Ghertopan Ecaterina, Păstoru Eugenia, Constantinescu Vasile, Constantinopol Marcel, Bejenaru Virgil, Drăghici Alexandru, Lefter Elena, Toader Mărgărit, Toader Antoaneta, Simionică Doina, Codîrlă Nicolae, Apostolescu Angela, Dinu Valentina, Dimitriu Romeo, Stancu Maria, Rodeanu Sorin, Toma Gabriel, Secăreanu Gheorghe, Petrache Aurel.

REGIUNEA TIMIȘOARA

Laszlo Matei, Turcu Laurențiu, Bebeșelea Sterp Carmen, Klincsek Maria, Rădulescu Elena, Chiseliță Sorin, Bana Maria, Pasecа Sonia, Pățeanu Doina, Frățilă Elisabeta, Lupulescu Ion, Velciov Gertruda,

REGIUNEA BACĂU

Cruceanu Sofica, Boboc Dănuț, Munteanu Adriana, Decebal Manolescu, Crețu Nicolae,

REGIUNEA PITEȘTI

Grigorescu Dumitru, Păun Maximilian, Răducu Viorel,

REGIUNEA BAIA MARE

Costinaș Veronica, Hosu Claudia.

REGIUNEA PLOEȘTI

Palade Victoria, Puică Ion, Doru Costin, Șerban Constantin, Săvulescu Doina, Ștefu Georgeta, Tomescu Gabriel, Gătești Violeta, Ionescu Constantin, Banu Mioara, Balaș Petre, Penu Silvia, Popescu Petre, Dumitrescu Dorin, Moisă Ecaterina, Balotă Aurelia, Serea Maria, Bulgărea Georgeta, Ivanovici Venera, Lazăr Luiza, Duda Grigore, Crigoroiu Mariana.

REGIUNEA CONSTANȚA

Bucur Rodica, Bărbatu Dumitru, Băutu Mihai, Baciu Georgeta, Pîrîu Dumitru, Bratu Dumitru, Sabadin C. Balat, Manolache Ionel, Turcanu Gabriela, Călinescu Paraschiva, Deacu Elena.

REGIUNEA ORADEA

Rădulescu Doina, Fruja Viorica, Blaj Sînziana, Brînda Florica, Anton Horia Marin, Moisă Petru, Anton Mircea Ivan, Fruja Arsenie.

REGIUNEA CLUJ

Vlaicu Lidia, Goia Maria, Hădărean Elena, Vlaicu Maria, Bercan Ion, Rusu Mircea, Silaghi Maria, Mateiaș Maria, Lazar Monica.

REGIUNEA STALIN

Gabor Georgeta, Niță Eugenia, Doichița Silvia, Dovlete Eleonora, Sfașie Iuliana, Doboș Daniela, Grama Doina, Tomșa Marilena, Jitianu Cristian.

REGIUNEA SUCEAVA

Scînteie Răducu, Macovei Iulian, Iftimie Ecaterina, Pintilei Filareta, Rusu Doina, Chirilă Călin.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Modrol Victor Dorin, Zooltan Tiberiu, Ferenc Francisc, Iuliu Pop.

REGIUNEA BUCUREȘTI

Dumitru Marieta, Rusănescu Săndel

ORAȘUL BUCUREȘTI

Petrescu I. Bogdan, Văduva Valentina, Mihai Mafteuță, Manolache Magda, Gore Andra, Pîrăianu Octavia, Coroamă Liviu, Mușat E. Ana, Popescu Mihail Dan, Trușcă Florian, Anghelache Nelu, Friedländer Mihai, Ițescu Victor, Minculescu Șerban, Florică Constanța, Cîrlea Marilena, Lazarovici Janeta, Marin Marieta, Ionescu Aurelian, Ghețu Florica, Ghiță Mihail, Duță Vasile, Lazarovici Ștefan, Abramovici Eugen, Dumitrașcu Elena, Ioan M. Dumitru, Feder Marcel, Enache Doina, Ilie Elena, Boji Petrică, Popescu Ilie, Săraru Mihaela, Filipescu Bogdan, Stoenescu Rodica.

★

Din toți acești participanți care ne-au trimis toate răspunsurile exacte, în urma tragerii la sorți, au ieșit cîștigători următorii pionieri:

Premiul I: UN CEAS DE MÎNA.

Moisă Petru — cl. a VI-a B, comuna Buteni, raionul Gurahonț, regiunea Oradea

Premiul II: UN APARAT DE FOTOGRAFIAT

Manolache Magda, cl. a VII-a, Școala nr. 154, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, București

Premiul III: UNA TRUSĂ STILOU-CREION

Manolescu Decebal, cl. a IV-a, Școala medie Bicaz, regiunea Bacău.

Mențiunea I-a: 5 SERVIETE din material plastic.

1. Puică Ion cl. a IV-a, comuna Bucșani, raionul Tîrgoviște, regiunea Ploești
2. Nină C. Maria, cl. a VII-a, Școala nr. 2 Corabia, regiunea Craiova
3. Susnea Victor, cl. a IV-a, comuna Mălușteni raionul Murgeni, regiunea Iași
4. Gore Andrei cl. a V-a Școala medie nr. 15, București
5. Vlaicu Lidia, cl. a III-a, Poarta Sălajului, raionul Zalău, regiunea Cluj.

Mențiunea a II-a: 10 ABONAMENTE PE UN AN LA „SCÎNTEIA PIONIERULUI"

1. Găneț Katiușa, cl. a V-a, Galați
2. Crețu Nicolae, Piatra Neamț, regiunea Bacău
3. Niță Eugenia, cl. a VI-a, Sibiu, regiunea Stalin
4. Laszlo Matei, cl. a V-a, Topolovățu Mare, raionul Lugoj, regiunea Timișoara
5. Modrol Victor, cl. a VI-a, Ghiorghieni, Regiunea Autonomă Maghiară
6. Scînteie I. Răducu, cl. a IV-a, Botoșani, regiunea Suceava
7. Bărbatu Dumitru, cl. a IV-a, Medgidia, regiunea Constanța
8. Ene Antoaneta, cl. a VI-a, București
9. Dumitru Marieta, cl. a VI-a, comuna Sărulești, raionul Brănești, regiunea București.
10. Stoenescu I. Rodica cl. a VI-a Școala medie „Gheorghe Șincai", București

Mențiunea a III-a: 20 ALBUME CU VEDERI DIN ȚARĂ

Călin Gheorghe, Craiova; Buruete Adela, Craiova Fruja Arsenie, Oradea; Băutu Mihai, Constanța; Răducu Viorel, Pitești; Gostian Rodica, Hunedoara; Hosu Claudia, Baia Mare; Enache Corina, Huși; Gabură Georgeta, Orașul Stalin; Munteanu Adriana, Roman; Păstoru Eugenia, Tecuci; Ghertopan Ecaterina, Brăila; Bucur Rodica, Fetești; Macovei Iulian, Dorohoi; Văduva Valentina, București; Turcu Laurențiu, Timișoara; Cismaru Tiberiu, Balș; Anton Mircea, Marghita; Palade Victoria, Rm. Sărat; Petrescu Bogdan, București.

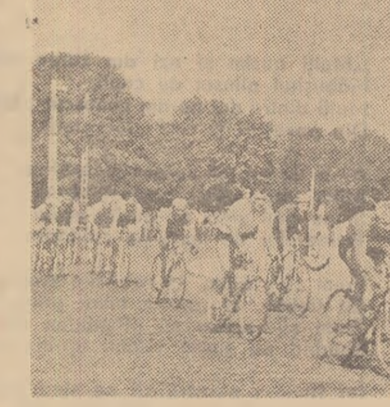
★

După cum știți, redacția a acordat și un **PREMIU COLECTIV pentru unitatea cu cei mai mulți participanți** la concursul nostru. Acest premiu revine **unității de pionieri nr. 75 de la Școala de 4 ani din satul Iliești, comuna Ardeoani, raionul Moinești, regiunea Bacău**. Această unitate este formată **din 20 de pionieri. Toți cei 20 de pionieri** precum **și doi școlari**, au participat la concursul „Frumoasă ești patria mea". Ei primesc următoarele premii:

1. Un echipament complet pentru o echipă de fotbal compus din: 11 tricouri, 11 perechi chiloți, 11 perechi tenişi şi o minge de fotbal.

2. Echipament pentru o echipă de volei-fete, compus din 6 tricouri, 6 șorturi, 6 perechi tenişi şi o minge de volei.

Redacția felicită călduros pe toți participanții la concursul „Frumoasă ești patria mea" și, așa cum aproape toți ne-au cerut, în curînd, vă vom chema să participați la un nou concurs.

Turul ciclist al R.P.R.

Duminică, 11 septembrie a.c, s-a dat startul în „Turul ciclist al R.P.R.". La această mare întrecere a cicliștilor care, timp de 12 zile, vor străbate 11 regiuni ale țării, parcurgînd aproape 1.600 km, participă 67 de rutieri din Belgia, R. D. Germană, R.P.F. Iugoslavia, Suedia, R. P. Ungară, R.P.R. și R.P.R.-tineret, precum și mai multe echipe de club din țara noastră. Pînă astăzi cînd scriem aceste rînduri s-au parcurs 7 etape, iar cicliștii se găsesc la Cluj, gata pentru plecare în cea de a VIII-a etapă.

Atît prima etapă cît și a doua au fost cîștigate de ciclistul belgian Heuvelmans, în a treia etapă însă — Orașul Stalin—Sibiu — tricoul galben este preluat de ciclistul romîn W. Ziegler din echipa R.P.R.-tineret. Însă nici acesta nu-l poartă decît pînă la Hunedoara cînd Constantin Moiceanu, într-o formă excelentă, reușește să-l cîștige. De la Hunedoara, C. Moiceanu, luptînd cu multă voință, continuă să poarte și astăzi tricoul galben, situîndu-se în fruntea clasamentului general individual după 7 etape cu 23h54:18. El este urmat de W. Ziegler (R.P.R.-tineret) și J. Grunzig (R.D.G.).

Pe echipe, după 7 etape, clasamentul arată în felul următor: 1. R.P.R.-tineret 71h48:49; 2) R.P.R. 71h51:14; 3. R. D. G. 71h53:28. In clasamentul sprinterilor conduce L. Höhne (R.D.G.) cu 28 puncte, iar în cel al cățărătorilor, Gh. Rădulescu (C.C.A.) 24 de puncte.

Această mare competiție ciclistă se va încheia la 25 septembrie. In numărul viitor vom reveni cu amănunte.

Ce poți face astăzi, nu lăsa...

— Mămică, de ce mă tot amîni de azi pe mîine?

— Cu ce, puișor?

— Georgeta, Marin, Sanda și Dănuț, au căpătat de pe acum uniformă nouă pentru școală. Mie nu mi-ai cumpărat încă...

— Ai dreptate, draga mea. Mergem chiar acum la magazin ca să-ți iau de toate: o rochie vivi, una de stofă, două șorțulețe... Avem de unde să alegem: am citit în ziare că, anul acesta, au fost puse în vînzare mari cantități de uniforme școlare pentru toate vîrstele și toate taliile. O să găsim deci și pentru tine.

— Îți mulțumesc, mămico. Un proverb, pe care-l știu de la tine, spune că „ce poți face astăzi, nu lăsa pe mîine". *Să ne grăbim deci.*

DEZARMARE

...Mulţi auzim şi azi din zarea minţii
Inăbuşitul plînset de copii,
Mulţi dintre noi ne-am cunoscut părinţii
Din povestiri şi vechi fotografii.

Avem în minte ne-ncetat tabloul
Atitor jertfe de pe-acest tărim,
Şi nu mai vrem să auzim ecoul
Picioarelor de lemn pe caldarim.

Vrem să-nvăţăm în fabricile zvelte,
Cit trebuie ciocanu-n mînă prins,
Vrem să-nvăţăm să plămădim unelte,
Zburind pe zarea visului aprins.

Iar fruntea noastră să ne stea senină
Sub steagul păcii şopotind în vînt,
Să-nvăluim în falduri de lumină
Şi-n fericire-ntreg acest pămînt!

N. BULGARU

Pacea

S-a născut printr-un decret
Ce-a avut acelaşi nume.
Viza de intrare-n lume
I-a fost dată-n Soviet.

(A-ncercat o hidră brună,
multă vreme s-o răpună).

Semnul ei, pe schelă este
Al construcţiei pivot!
Largul patriei — izvod
Despre vremurile-aceste.

Şi-l găseşti în orice casă
Scris pe frunţile senine,
Il găseşti în alba pîine
Şi-n belşugul de pe masă.

Il găseşti de orice dată
Doar să ieşi din casă-afară
Şi-ţi luceşte, bunăoară,
Chiar pe roşia-ţi cravată.

Dar se mai-ntîmplă, iată,
Ca din depărtări să vină
Peste semnu-i de lumină
Cite-o pată-ntunecată.

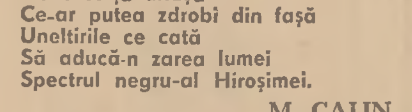
Vreun boss *) visind război
Işi mai zornăie dolarii,
Işi aţîţă emisarii
Ca să işte flăcări noi.

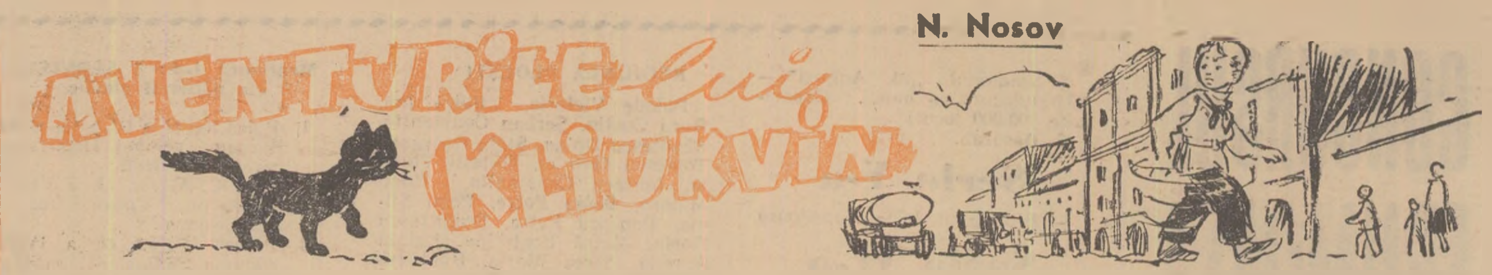
(Au mai fost, se ştie bine,
Singe, flăcări şi ruine).

Dar azi pacea-i apărată
De o forţă uriaşă
Ce-ar putea zdrobi din faşă
Uneltirile ce cată
Să aducă-n zarea lumei
Spectrul negru-al Hiroşimei.

M. CALIN

boss * om de afaceri

AVENTURILE lui KLIUKVIN

N. Nosov

(Continuare din nr. trecut)

S-a şi îmbolnăvit din cauza unei neîncrederi ca asta. Părinţii şi-au dat seama că este ceva la mijloc. Nu s-ar fi necăjit băiatul atît de rău dacă era aşa. Tatăl său, fireşte, dădu fuga pînă la miliţie. „Noi, spune, îl credem pe băiat, Vanea al nostru nu sare din tramvai. E un băiat cuminte". Ei îi răspund: „Toţi ăştia sînt cuminţi cît stau pe acasă". Tatăl: „In nici un caz n-am să plătesc amenda". „Dacă nu plătiţi, vă dăm în judecată". După o săptămînă-două, îl cheamă pe tatăl băiatului la tribunal. Se prezintă: „Tovarăşi, spune, ce-i asta? Doar băiatul n-a sărit". Cum n-a sărit, devreme ce totul este notat aici: şi numele şi pronumele şi adresa?". S-a întîmplat însă, să-l înveţe cineva să-l cheme ca martor pe miliţianul care l-a arestat pe băiatul care sărise din tramvai. L-au chemat pe miliţian, i l-au arătat pe Vanea. Miliţianul s-a uitat la el şi a spus: „Nu prea îmi mai amintesc cum era băiatul pe care l-am arestat, dar mi se pare că acest Vanea nu este băiatul acela". După aceea se mai uită bine la el şi spuse: „Da, acum îmi dau seama bine că nu este acela". Şi aşa s-a terminat povestea asta... Iar pe băiatul care se dăduse drept Vanea Sidorov, nu l-au mai putut găsi.

— De bună seamă că nici nu-l mai găsesc, spuse administratorul. Se vede că era învăţat la rele.

— Şi încă bine! susţinu bărbatul cu cizme. In alte cazuri băieţii îşi dezleagă sacul cu minciuni. Scot din burtă şi numărul casei, şi al apartamentului, şi strada. Iar cînd întrebi administraţia — ori că nici nu există un aşa apartament, ori locuieşte altcineva în el. Aşa se dau de gol.

— Hm! Iată ce încurcătură, bunicuţo, spuse administratorul, privindu-l cercetător pe Tolea. Poate că în adevăr e Vanea Sidorof, adică, pfui! Cum spuseşi că te cheamă?

— Tolea Kliukvin — răspunse Tolea.

— Da, da. Poate că este cu adevărat Tolea Kliukvin, dar poate că nu. După cum aţi văzut, se mai întîmplă şi altfel. Du-te mai bine cu el la miliţie, acolo se va lămuri mai bine...

— De ce la miliţie? strigă desperat Tolea. V-am spus doar adevărul.

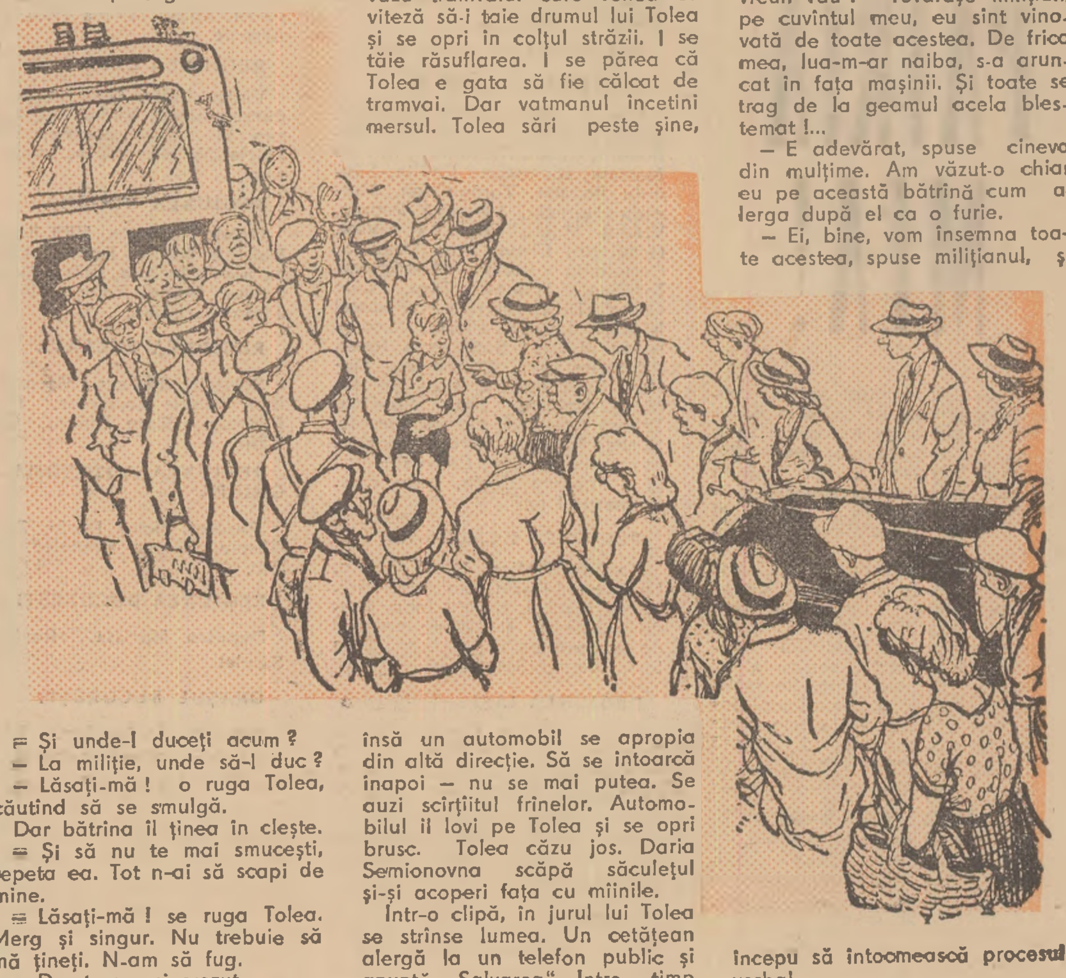
— Adevărul! bombăni bătrîna cu ciudă. Să aştepţi de la voi adevărul!

Il înhăţă pe Tolea de braţ şi-l tîrî în stradă. Tolea mergea cu paşi mărunţi alături de ea, uitîndu-se speriat în jur. I se părea că toţi trecătorii se uită la el şi se miră că e dus la miliţie: credeau, pe semne, că e hoţ.

Tolea nu mai fusese niciodată pe la miliţie şi nu-i venea de loc să se ducă acolo. El încercă să se smulgă cu toată puterea, dar bătrîna îşi înfipse şi mai tare degetele în braţul lui Tolea.

— Pentru ce-l duceţi? o întrebă o femeie.

— Mi-a spart geamul.

— Şi unde-l duceţi acum?

— La miliţie, unde să-l duc?

— Lăsaţi-mă! o ruga Tolea, căutînd să se smulgă.

Dar bătrîna îl ţinea în cleşte.

— Şi să nu te mai smuceşti, repeta ea. Tot n-ai să scapi de mine.

— Lăsaţi-mă! se ruga Tolea. Merg şi singur. Nu trebuie să mă ţineţi. N-am să fug.

— Da, te-am şi crezut...

Dîndu-şi seama că nu va reuşi să scape din mîinile Dariei Semionovna, Tolea hotărî să recurgă la un şiretlic. El văzuse că bătrîna nu putea să-l ţină decît cu o mînă, deoarece în cealaltă avea săculeţul cu provizii.

„Are să obosească ea o dată şi n-o să mai mă poată ţine cu atita putere", se gîndi Tolea.

El încetă să se mai zbată şi un timp oarecare merse liniştit, ca şi cum s-ar fi împăcat cu soarta. Adormind astfel vigilenţa bătrînei, el se smuci deodată şi văzîndu-se liber, o luă la fugă.

— Stai! Stai! striga Daria Semionovna, aruncîndu-se după el. Stai! Puneţi mîna pe el!...

Trecătorii de pe stradă se opreau nehotărîţi, neştiind dacă este cazul să-l prindă pe Tolea sau nu. Un cetăţean încercă totuşi să pună mîna pe el, dar Tolea i se strecură cu dibăcie pe sub mînă, sări de pe trotuar şi o luă, cu toată viteza, pe caldarim. Aici nu-l mai ameninţau trecătorii şi putea să fugă cît îl ţineau puterile. Daria Semionovna o luase şi ea pe caldarîm, dar deîndată o ajunse un autocamion din urmă, gata s-o calce.

— Stai! — strigă ea, revenind pe trotuar. Opreşte-te numaidecît! Te calcă maşinile!

Dar Tolea n-o mai asculta. Ajuns în colţul străzii dădu să traverseze. Daria Semionovna văzu tramvaiul care venea cu viteză să-i taie drumul lui Tolea şi se opri în colţul străzii. I se tăie răsuflarea. I se părea că Tolea e gata să fie călcat de tramvai. Dar vatmanul încetini mersul. Tolea sări peste şine, însă un automobil se apropia din altă direcţie. Să se întoarcă înapoi — nu se mai putea. Se auzi scîrţîitul frînelor. Automobilul îl lovi pe Tolea şi se opri brusc. Tolea căzu jos. Daria Semionovna scăpă săculeţul şi-şi acoperi faţa cu mîinile.

Intr-o clipă, în jurul lui Tolea se strînse lumea. Un cetăţean alergă la un telefon public şi anunţă „Salvarea". Intre timp Tolea se ridică în picioare.

— Te-ai lovit tare? — îl întrebă cineva. — Eşti rănit?

— Nu, dădu din cap Tolea.

Şoferul ieşi din cabină şi se apropie de el:

— Ce cauţi mă, aghiuţă, în mijlocul străzii? Te doare?

— Nu, nu mă doare.

Şoferul îl apucă cu amîndouă mîinile şi-i pipăi coatele, umărul:

— Nu te doare nicăieri?!

— Nicăieri... M-am speriat doar.

— Te-ai speriat?! rîse şoferul, liniştindu-se. Bine că am reuşit să frînez la timp.

Se apropie un miliţian.

— Ce s-a întîmplat cu băiatul? — întrebă el sever.

— A avut noroc, tovarăşe miliţian. Se poate spune că a scăpat doar cu o spaimă.

— Aşa e?

In acest timp, Daria Semionovna se ivi din mulţime. Mîinile îi tremurau, buzele-i deveniseră albe. Văzîndu-l pe Tolea, care stătea lîngă automobil ca şi cînd nu i s-ar fi întîmplat nimic, ea se aruncă spre el, bocind:

— E teafăr, drăguţul de el! Scumpul meu-u!

Tolea o văzu pe bătrînă şi făcu un salt înlături. Dar în jurul său era un zid compact de oameni şi nu putu să fugă.

— Ce-i cu tine, dragul meu?! — începu să dea din mîini bătrîna. Crezi că am să-ţi fac eu vreun rău? Tovarăşe miliţian, pe cuvîntul meu, eu sînt vinovată de toate acestea. De frica mea, lua-m-ar naiba, s-a aruncat în faţa maşinii. Şi toate se trag de la geamul acela blestemat!...

— E adevărat, spuse cineva din mulţime. Am văzut-o chiar eu pe această bătrînă cum alerga după el ca o furie.

— Ei, bine, vom însemna toate acestea, spuse miliţianul, şi începu să întocmească procesul verbal.

— Scrie, drăguţule, scrie! Iar tu, porumbelule, nu te teme, i se adresă bătrîna lui Tolea. Eu nu mă supăr pe tine pentru geamul acela, arde-l-ar focul să-l ardă, de nu l-aşi mai vedea cît oi trăi! Vino, drăguţule la noi, joacă-te cu mingea aceea a voastră. Iar cît priveşte geamurile, sparge-le şi în fiecare zi, că n-am să-ţi mai spun nimic.

In apropiere se opri autoduba „Salvării", din care coborî o femeie îmbrăcată într-un halat alb.

— Unde-i accidentatul? întrebă ea, apropiindu-se de mulţime. Pe cine a doborît maşina?

— Pe băiatul acesta, răspunse cineva.

Mulţimea se dădu la o parte şi femeia se apropie de Tolea:

— Hai, ţine-te de gîtul meu, să te duc la maşină.

— Dar e sănătos tun, spuse rîzînd şoferul. N-a avut de suferit nimic.

(va urma)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.